

Sygn. akt VII U 1865/08

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 października 2012 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Zbigniew Szczuka
Protokolant:	st.sekr.sądowy Magdalena Senderska

po rozpoznaniu w dniu 9 października 2012 r.

sprawy z wniosku S. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

z udziałem zainteresowanego (...) Sp. z o.o. w O.

o uchylenie odpowiedzialności za zaległości z tytułu składek

na skutek odwołania S. D.

od decyzji z dnia 10 października 2008r. znak (...)

1. oddała odwołanie,

2. zasądza na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. kwotę 60 złotych (sześćdziesiąt) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn.akt VII U 1865/08

UZASADNIENIE

W dniu 14 .11.2008 r. Odwołujący S. D. złożył odwołanie od decyzji ZUS II Oddział w W. Inspektorat w O. nr (...) z dnia 18.10.2008 r. wnosząc o jej zmianę .W uzasadnieniu odwołujący wskazał ,iż organ rentowy bezpodstawnie uznał ,że odwołujący jako członek zarządu (...) Sp.zo.o. jest odpowiedzialny za zadłużenie w/w spółki z tytułu nieopłaconych składek oraz odsetek za zwłokę .W ocenie organu rentowego odwołujący nie wykazał ,iż zachodzą przesłanki zwalniające go od odpowiedzialności określone w przepisie art.116§1 ordynacji podatkowej .Zdaniem odwołującego decyzja organu rentowego jest błędna ponieważ została oparta na błędnych przesłankach i nie znajduje uzasadnienia w stanie faktycznym bowiem w dniu 12.11 2003 r. odwołujący skutecznie złożył wniosek o ogłoszenie upadłości Spółki obejmującą likwidację majątku. W ocenie odwołującego wbrew twierdzeniom ZUS zaistniały okoliczności ekskulpujące przewidziane przepisem art.116§1 ustawy z dnia 29.08.1997 r. Ordynacja podatkowa.

Organ rentowy (k-15) w odpowiedzi na odwołanie wnosił o jego oddalenie .

Organ rentowy wskazał, że zaskarżoną decyzją objęto zadłużenie z tytułu składek za ubezpieczenie społeczne za okres od 07/2003 r. do 10/2003 r. w kwocie 13.562,36 zł, składek na ubezpieczenie zdrowotne za w/w okres w kwocie 2.823,60zł oraz składek na Fundusz Pracy w kwocie 969,29 zł. Ogółem wraz z odsetkami zadłużenie wynosi 28.796,25 zł. W ocenie organu w świetle ordynacji podatkowej art.116§1 i 2 za zaległości podatkowe spółki z ograniczoną odpowiedzialnością odpowiadają solidarnie całym swoim majątkiem członkowie zarządu, jeżeli egzekucja przeciwko spółce okazała się w całości lub części bezskuteczna chyba, że członek zarządu wykaże, że we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości. Zdaniem ZUS odwołujący nie spełnił powyższego bowiem jak wynika z ustaleń Sądu rozpatrującego wniosek spółki o ogłoszenie upadłości, nie wykonywała ona swych wymagalnych zobowiązań od lutego 2003 r., nie posiadała przy tym majątku ruchomego o wartości nadającej się do egzekucji oraz majątku nieruchomego. Natomiast zobowiązania dłużnika na dzień 15.09.2003 r. stanowiły wartość 584.718,30 zł. W ocenie Sądu majątek nie wystarczał na zaspokojenie kosztów postępowania upadłościowego nie wspominając już o zaspokojeniu wierzycieli. Dlatego też wniosek spółki o ogłoszenie upadłości został przez Sąd oddalony w dniu 15.01.2004 r. W świetle powyższego należało przyjąć, że wniosek odwołującego który pełnił funkcję członka zarządu spółki od początku prowadzenia przez nią działalności gospodarczej nie został zgłoszony we właściwym czasie.

Sąd Okręgowy rozpoznając odwołanie dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu księgowości któremu zlecił ustalenie czy odwołujący jako członek zarządu spółki złożył w odpowiednim czasie wniosek o upadłość, biorąc pod uwagę sytuację majątkową spółki w momencie zgłaszania wniosku o upadłość. Nadto Sąd zobowiązał biegłego do określenia w jakim czasie w/w wniosek winien o upadłość winien być złożony z uwagi na sytuację i płynność finansową spółki. Biegła w swojej opinii odnosząc się do zaleceń Sądu stwierdziła (k-136-147), że odwołujący miał obowiązek złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości dnia 12.04.2002 r. a uczynił to po 1,5 rocznym terminie w dniu 15.10.2003 r. Powyższe stanowisko biegła potwierdziła na rozprawie w dniu 27.06.2012 r. Sąd Okręgowy wobec zgłoszenia przez odwołującego faktu, że w okresie 2002 -2003 leczył się z powodu choroby alkoholowej która rzutowała na podejmowane przez niego decyzje zażądał historii choroby odwołującego. Dołączona do akt historia choroby wskazuje, że odwołujący korzystał z pomocy otwartej placówki leczniczej i nigdy nie był hospitalizowany (k-197-212).

Sąd Okręgowy w oparciu o zebrany w sprawie materiał dowodowy a w tym wyliczenia ZUS oraz dokumenty zawarte w aktach organu rentowego, opinię biegłej księgowej, historię choroby i zeznania odwołującego przesłuchanego w charakterze strony uznał odwołanie za bezzasadne.

W ocenie Sądu Okręgowego opinia biegłej z zakresu księgowości w sposób jednoznaczny wskazuje że odwołujący (w świetle zebranej i przeanalizowanej dokumentacji) miał obowiązek złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości dnia 12.04.2002 r. tym samym wniosek o ogłoszenie upadłości dłużnika został złożony ze zwłoką która wynosiła 1.5 roku. Wobec powyższego w ocenie Sądu należy podzielić stanowisko organu rentowego, iż w świetle ordynacji podatkowej art.116§1 i 2 brak jest podstaw do przyjęcia, że odwołujący członek zarządu wykazał, że we właściwym czasie zgłosił wniosek o ogłoszenie upadłości. Zdaniem Sądu odwołujący nie spełnił powyższego wymogu bowiem jak wynika z ustaleń Sądu rozpatrującego wniosek spółki o ogłoszenie upadłości, nie wykonywała ona swych wymagalnych zobowiązań od lutego 2003 r., nie posiadała przy tym majątku ruchomego o wartości nadającej się do egzekucji oraz majątku nieruchomego. W/w kwestia w sposób profesjonalny została wykazana przez biegłą z zakresu księgowości. W oparciu o analizę historii choroby odwołującego Sąd Okręgowy uznał, że brak jest podstaw do uwzględnienia wniosku odwołującego o powołanie biegłego psychiatry na okoliczność nie możliwości kierowania spółką w newralgicznym okresie 2002 -2003 r.

Treść dołączonych do akt dokumentów dotyczących historii choroby odwołującego wskazuje w ocenie Sądu w sposób jednoznaczny, że zaawansowanie choroby alkoholowej odwołującego w/w okresie było nieznaczne i tym samym nie mogło rzutować na podejmowane decyzje dotyczące prowadzonej spółki. Porady lekarskie (jak wynika z historii choroby) były udzielane w ramach leczenia otwartego bez hospitalizacji. Nadto sam odwołujący zeznał (k-225), że leczenie podjął w sierpniu 2003 r. przyznał nadto, że nie był leczony farmakologicznie jak również nie był zasztywany. Z zeznań odwołującego wynika również, że nie miał propozycji od lekarza prowadzącego aby poddał się leczeniu w zakładzie leczenia zamkniętego. Zaprzeczył aby w związku z chorobą alkoholową był zawożony do szpitala. Powyższe

ustalenia w ocenie Sądu jednoznacznie wskazują ,iż wniosek dowodowy o dopuszczenie opinii biegłego psychiatry nie był zasadny i zmierzał do przedłużenia procesu .Sąd Okręgowy nie uznał również argumentów odwołującego ,iż chcąc ratować spółkę zaciągnął kredyt konsumpcyjny (na potwierdzenie w/w stanowiska złożono wyciągi bankowe) .W ocenie Sądu kredyt bankowy został udzielony odwołującemu i jego żonie jest kredytem konsumpcyjnym wziętym prywatnie i nie ma związku ze sprawą nawet przy założeniu ,ze w/w kredyt miałby stanowić podstawę do udzielenia kredytu debetowego .

Z tych wszystkich względów Sąd Okręgowy nie znajdując dostatecznych podstaw do uwzględnienia odwołania na mocy art.477(14) k.p.c. orzekł jak w sentencji .